

Randers, kun er et saare usikkert Haab, hvilket iøvrigt, om det hvilede paa rigtigere Forudsætninger, end det efter deres Formening gjør, nok vilde bevirke, at en Entrepreneur vilde søge denne Bet. for sin egen Fordeels Skyld. De have derfor meent, at Loven burde affattes saaledes, at den, saafremt Anlægget maatte udføres væsentlig for Statens Regning, det vil sige ifald den private industrielle og mercantile Interesse forstjød denne Deel af et jydsk Jernbanenet, Regjeringen da blev nødt til at føre Banen paa den korteste og billigste Bet. fra Aarhus til Viborg og videre. I Henshold heril foreslaae de som Maximum et aarsligt Tilskud af 240,000 Rd. eller, til 4 pCt., Renten af 6. Millioner.

Med Hensyn til de øvrige Paragrapher er der endvidere forekommet følgende Bemærkninger:

ad § 1.

Tre Medlemmer (Alberti, Hage og Tscherning) foreslaae istedetfor „Regjeringen“ at sætte „Regjeringen for Kongerigets særlige Anliggender.“ Dog er herimod indvendt af 3 andre Medlemmer (Abrahamson, Brocksdorff, Schøyerlin), at, da Rigsdagen ikke har at forhandle med anden Regjering end netop denne, er dette overflødigt.

ad § 2.

Udvalget har fermeent, at da der med Hensyn til alle de Eiendomme, over hvilke Banen kommer til at gaae, vil blive at forholde efter de alt gjældende Love, vil denne Paragraph ikke behøves, og vil derfor kunne udgaae.

ad § 3.

Der er tænkt paa, at ved flere Steder vilde der fremkomme en Ubillighed derved, at ifkun de Communer, hvorigjennem Banen gik, skulde bære Expropriationsomkostningerne, medens andre, der laae med deres Grændser op til Banen, men uden at denne førtes over dem, herved gif fri, skøndt de havde samme Nytte, ligesom heller ikke den Nytte, en Commune har af Jernbaner, ligesom er afhængig af den Banelængde, der ligger paa Communens

Grund. Det er derfor, at Udvalget har foreslaaet at sætte „Egne“ istedetfor „Communer,“ og at Fordelingen af Omkostningerne ved den halve Deel af Expropriationen ordnes ved en særlig Lov, efterat Lintens Retning er nøiagtig bestemt.

Denne Paragraph synes desuden muligens at kunne give Anledning til forskjellig Udtydning, idet der ikke bestemt er udtalt, at der ved de Expropriationsomkostninger, der for Halvdelen skulle bæres af vedkommende Egne, tillige skal forstaaes den Godtgjørelse, der gives for Straaffjæring af Marker, Forstyrrelse i Bedriften m. m. — Det er derfor, at Udvalget har foreslaaet den nedenstaaende Forandring, hvorefter det Tab og den Skade, Entrepreneureren skal give fuld Erstatning for, ifkun gjælder de andre forekommende Tilfælde.

ad § 4.

Med Hensyn til Fritagelsen for kongelige Skatter og Afgifter paa Bygninger er foreslaaet at tilstaae denne „indtil videre“, da Forholdene muligens senere kunde udvikle sig saaledes, at der ingen Anledning længere vilde være dertil. Der er her navnlig tænkt paa den Mulighed, at Jernbanens Bygninger senere bleve afbenyttede til forskjellige Arter af Virksomhed, som ikke nødvendigviis hørte til Banedriften. Da det endvidere var muligt, at der i sin Tid kunde indføres en Indkomstskat eller lignende Skat, fra hvilken det ikke var Meningen at fritage dem, der havde deres Capitaler anbragte i jydsk Jernbaneactier, har man i Lighed med Udkast til Lov om en Jernbane i Fyen foreslaaet Udtrykket, at Jernbanens Udbytte „som saadant“ var fritaget for særlig Afgift.

ad § 7.

Tre Medlemmer af Udvalget (Alberti, Hage, Tscherning) have foreslaaet istedetfor Udtrykket: Kongerigets særlige Finantser, at sætte: „Kongerigets særlige Kasse“.

ad §§ 8—18 (begge inclusive).

Da de Bestemmelser, som indeholdes i disse Paragrapher i hvert Tilfælde maae blive Gjenstand for en særlig Overenskomst mellem Re-